

derje wutrobu našeho zyrkwineho knjeistwa takle wodźić so sbože našeje, twojeje wožadny swěru na kedybu wo smje. Duž daj nam tež w tym twoju swěrnošč a miłosć šhonicz a pošćel bohawučženeho, swěrneho, pilneho pobóžneho fararja, kiž by naš natwaril a rošwucžował w našej starej ewangelskej wěrje a snamjo šadla byl, so by šo czi tež jow swjaty lud pschihotował k šhwalbje twojeho najšwjeczišeho mjena a k cžesczi twojeho Šótza; to chžyl ty cžinicz šwojeje lubošće dla. Šamjeń.

Próštwu wošhrocženeho šhulšeho wokriješa wo swěrneho wučerja.

Šnježe Božo, našch šbóžniko, kiž šy poruczil: „Dajće džěcžatkam ke mni pschińcž a njewobarajće jim“, — tebje prošymy, ty chžyl šo tež nad našej lubej mlodžinu miłosćiwje šmilicž a pola naš kaž tež w žylym kraju dobre, šhesćizijanske šhule twaricž, hdžez by šo twoje šłowo cžiscže wucžilo a šo luba mlodžina w bojosći a napominanju k temu Šnješej wocžahnyla a šo k prawej wěrje a našbóžnemu žiwjenju swěru rošpokasala; ty chžyl tež šam do našchich šhulow šacžahnyč se šwojim Duchom. Šnježe, ty šam najlěpje snajesch, kažka žalošna šškoda by šo psheš nješwěrneho, njewěrjazeho wučerja nacžinila; teho dla pošćel nam po šwojim hnadnym šmilanju swěrneho, našbóžneho wučerja, kiž we wěrnej wěrje šteji, twoje šłowo prawje lubuje a na twojej swjatej zyrkwi š wutrobu wiša, kiž by tak twój šobudžělacžer byl na naš a na našej mlodžinje tebi k šhwalbje a k cžesczi twojeho šwjateho mjena, twojej zyrkwi paš a wšchemu ludu k wužitkej a k lěpschemu a našej lubej mlodžinje k dobremu pošnacžu a k wěcžnej šbóžnosći. Šamjeń.